

A Fővárosi Ítéltábla a Bass és Tasnádi Ügyvédi Iroda (fél címe 1 ., eljáró ügyvéd: dr. Tasnádi Tamás) által képviselt dr. felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a Kelemen, Mészáros, Sándor és Társai Ügyvédi Iroda (fél címe 2, eljáró ügyvéd: dr. Balázs Gábor) által képviselt alperes neve (alperes címe.) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. április 19. napján kelt 68.P.24.318/2015/8. számú ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint+áfa perköltséget, és a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes több éve élettársi kapcsolatban él a ... egyik lányával, 2011 év folyamán a ...en dolgozott osztályvezetői beosztásban. Ezt követően a ... Zrt. alkalmazásában állt, 2015 év folyamán a felperes a cég vezérigazgatójának a titkárságán dolgozott. A köznyelvben ... botrányként ismert ügy 2015. március 9. napján robbant ki, másnap a ... csoporthoz tartozó ... Zrt. tevékenységi engedélyének részleges felfüggesztésére került sor. A ... elnök-vezérigazgatóját, ...t, két héttel a botrány kirobbanását követően nem hallgatták ki, és előzetes letartóztatását sem rendelték el.

A sajtó kiemelt jelentőséggel kísérte figyelemmel az ügy egyes részleteit. Az alperesi cikkekben, műsorokban foglalkoztak azzal, hogy miért csak két héttel a ...-botrány kirobbanása után alkalmaztak kényszerintézkedéseket. Közltek a 2015. március 27-én másik médiatartalom-szolgáltató híre alapján, hogy a felperes korábban a ...en dolgozott, a ... elnök-vezérigazgatójának a személyi titkára, és élettársa a ... lánya. Politikusok a ... elfogultságát vetették fel.

A felperes keresetet terjesztett elő az alperessel szemben, az alperes által üzemeltetett atv.hu internetes oldalon 2015. március 27., március 28., március 30., 2015. április 2., április 3., április 15-én közzétett felperessel kapcsolatos tudósításai miatt személyiségi jogai megsértésére alapítva igényt.

Kérte annak megállapítását, hogy ezekben a tudósításokban - az elsőfokú ítéletben rögzítettek szerinti közlésekkel - az alperes megsértette a felperes magánélethez és személyes adatai védelméhez fűződő személyiségi jogait, valamint a jóhírnevét.

A jóhírnév sértés kapcsán annak megállapítását kérte, hogy a felperesről szóló kifogásolt tudósításokban azt a való tény, hogy a felperes korábban a ... csoporthoz tartozó ... Zrt. vezérigazgatójának a titkárságán dolgozott, illetve a felperes élettársa a ... lánya, és a ... ügyben jelentős számú befektető károsodott a társaság szabálytalan eljárása során, abban a hamis színben tüntette fel, hogy a felperes büntetőjogi értelemben véve is felelős lehet a ... ügyben történt visszaélések kapcsán, de élettársának édesapja miatt a büntetőjogi felelősségre vonást elkerülte, illetve felperes részese a ... ügyben eddig felelősségre vont személyek és a ... közötti összeesküvésnek.

A felperes magánélethez, illetve személyes adatok védelméhez fűződő jogai megsértését amiatt kérte megállapítani, hogy az alperes a kifogásolt tudósításokban a felperes hozzájárulása nélkül hozta nyilvánosságra a felperes nevét, korábbi munkahelyeinek megnevezését, élettársi kapcsolatának tényét, és élettársának nevét, továbbá élettársának családi kapcsolatait, ezen keresztül felperes tágabb értelemben vett családjával kapcsolatos adatokat, azon közösségi portált, amelyen felperes regisztrált és korábban megtalálható volt.

Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogsértés abbahagyására, tiltsa el a további jogsértéstől. Elégtétel adásra is kérte kötelezni az alperest felperes által nyilvánosságra hozható sajnálkozást kifejező levél formájában.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint a kereset tárgyává tett közlések tekintetében hiányzik a felperes perbeli legitimációja, a felperes azok egyikében sem szerepel név szerint. Ezen médiatartalmak vonatkozásában egyáltalán nem beazonosítható.

Kiemelte, hogy a perbeli médiatartalmak közzétételekor a közvélemény számára jelentőséggel bíró, közérdeklődésre számot tartó eseményekről való tudósításkor az eseményekről adott tényszerű tájékoztatást. Az e vonatkozásában közzétett információk nem minősülnek a felperes magánéletébe történő önkényes, indokolatlan beavatkozásnak. Az alperes közlése nem volt valótlan, az valós tényeket sem tüntetett fel hamis színben a felperes által hivatkozott módon.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 forint perköltséget, valamint fizessen meg az Államnak külön felhívásra 36.000 forint eljárási illetéket.

Döntését az Alaptörvény Szabadság és felelősség I. cikk (3) bekezdése, VI. cikk (1) és (2) bekezdése, a IX. cikk (1), (2), (4) bekezdése, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 3. § (2) bekezdése, 4. § (3) bekezdése, 5. § (1) bekezdése, a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) bekezdése, 2:43. §, 2:45. § (2) bekezdései, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) rendelkezései értelmezésére alapította.

Idézte az 1976. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett, az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya kihirdetéséről szóló 17. cikkének rendelkezését, valamint 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 8. Cikkének magán- és családi élet tiszteltben tartásához való jogra vonatkozó rendelkezéseit. Idézte döntésében az irányadónak tekintett 7/2014. (III. 7.) AB határozat, valamint a 15/1991. (IV. 13.) AB határozat részleteit.

A keresetösségi jog körében kifejtett védekezés kapcsán megállapította, hogy a kereset tárgyává tett öt cikk közül, négyben megnevezik név szerint is a felperest. A 2015. március 28-i írás pedig azt a két jelentős, magánéleti és munkára vonatkozó kapcsolati sajátosságával határozza meg, ami miatt a személye előtérbe került. A felperes személye beazonosítható, felismerhető, ezért a perindítási jogosultsága fennállt.

Indokolása szerint pusztán az érintett hozzájárulásának a hiánya nem jelenti azt, hogy a magánéletébe való önkényes beavatkozás történt. A 15/1991. (IV.13.) AB határozat alapján vizsgálta, hogy a körülmények gondos mérlegelése mellett önkényesnek, indokolatlannak és szükségtelennek volt-e tekinthető a felperes magánéletébe avatkozás. Ilyen körülménynek tekintette a közügyek szabad vitathatóságát a 7/2014. (III.7.) AB határozatban foglalt szempontokra figyelemmel.

Megállapította, hogy az első cikk és híradás azon a napon jelent meg, amikor a ... információi nyomán szinte a teljes magyar sajtóban egyidejűleg megjelent az a hír, miszerint a ... vezér személyi titkára a ... lányának az élettársa. Megítélése szerint ennek az információnak azért volt hírértéke ezen a napon, mert széles közéleti és társadalmi érdeklődést, visszhangot váltott ki az, hogy az állampolgárok viszonylag széles körét közvetlenül is érintő ...botrány kapcsán a három hete folyamatban lévő büntetőeljárásban a nyomozást végző ügyészség miért nem foganatosított kényszerintézkedéseket a pénzintézeti vezető, illetve vagyona vonatkozásában.

Ez az ügy a társadalom széles nyilvánosságát érintő és foglalkoztató közérdeklődésre számot tartó üggyé vált, amelyről számot adni, a nyilvánosságot tájékoztatni a sajtónak nemcsak alkotmányos joga, hanem törvényi kötelezettsége is volt.

Értékelte, hogy a lényegében azonos szövegtartalmú alperesi írások a ... ügyről és az azzal kapcsolatos büntetőeljárásról tárgyilagosak és tényyszerűek. Döntően a ... szerepével és esetleges elfogultságával foglalkoznak. Kizárólag ebből a hírértékkel bíró szempontból közlik azt a felperes által sem vitatott tényt, hogy a ... lánya és a ... vezér, ... titkára élettársak. Ezek az információk a ...-botrány, mint közérdeklődésre számot tartó esemény kapcsán a büntetőeljárásban lehetséges, majd később ténylegesen is gyanúsított vezérigazgató és a ... közötti személyi, és ennek alapján érdek-összefonódásra történő következtetés levonására nyújthattak alapot a fentebb kifejtettekre is figyelemmel, ezért hírértékük volt a közérdeklődésre számot tartó ügyben.

Kiemelte, hogy a közvélemény tájékozódásához fűződő joga, a sajtó tájékoztatáshoz fűződő joga együtt kell, hogy megvalósuljon a személyiségi jogok védelméhez fűződő joggal. A véleményszabadság és a személyiségvédelem kollízióját az elsőfokú bíróság megítélése szerint a perbeli esetben a fentiekre tekintettel úgy lehetett feloldani, hogy az alperes nem lépte túl a sajtószabadság, a közéleti véleménynyilvánítás alkotmányos szabadságát jelentő határát, a felperes magánéletébe való beavatkozás nem volt önkényes vagy indokolatlan.

A jóhírnév sérelmét sem látta megállapíthatónak. Megállapítása szerint a kereset tárgyává tett mondatokból nem olvasható ki az, hogy a felperes lehetséges büntetőjogi felelősségre vonása is felmerülhetne. A felperes olyan jelentéstartalmat társít ezekhez a közlésekhez, amely nem merül fel a közlések megfelelő, teljes szövegkörnyezetben való értelmezése során. A közlések nem keltenek olyan látszatot, mintha a felperes a büntetőeljárás tárgyát képező ügyben bármely módon érintett lenne. Az ügy általános ismeretéből eredően pedig nem volt minden alapot nélkülöző az olyan következtetés levonása, amely a ...-botrány meghatározó szereplője, elnök-vezérigazgatója és a ... között érdek-összefonódást gyanított.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, az alperes keresetnek megfelelő marasztalását.

Fellebbezését arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel az alapjogi konfliktust és a jogi problémát, de nem vette figyelembe az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján is hivatkozott Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) bírósági joggyakorlatot (Couderc & Hachette Filipacchi Associés vs France 4454/07.), így a szükséges alapjogi mérlegelést csak részben végezte el. Idézte a fellebbezésében a 7/2014. (III. 7.) AB határozat, a 11/2014. (IV. 04.) AB határozat és a 32/2013. (XI. 22.) AB határozatban a szólásszabadság, az emberi méltóság, magánélet, jóhírnév kollíziójának feloldásánál irányadó szempontokat.

Megítélése szerint ezen szempontok vizsgálatánál figyelembe kellett volna venni, hogy az adott cikkek tartalma egy bulvár hír volt, ami semmivel sem járult hozzá a ...-ügy körülményeinek tisztázásához. A felperes nem érintett a ...-ügyben, büntető eljárás nem indult ellene, a közérdeklődésre számot tartó büntető ügyben még tanúként sem hallgatták ki. A felperesnek egyetlen köze van a ...-ügyhöz, nevezetesen, hogy korábban a ... csoporthoz tartozó egyik cég alkalmazásában állt. A személyes kapcsolat ténye önmagában nem bír különös tartalommal, nem jelent megfelelő hivatkozási alapot következtetések levonására. A ... családtagjainak is számos kapcsolata van, a személyes kapcsolati háló, amely szintén több száz embert a ...-hez köt, nem jelenti azt, hogy olyan következtetést lehetne alappal levonni, hogy a közjogi méltóság hivatalának működésére is potenciálisan bármilyen befolyást gyakorolni képesek. A hatályos törvények a cikkbeli kapcsolatot nem tekintik olyannak, mint ami elfogultságot alapozhatna meg bírő vagy ügyész esetében.

Álláspontja szerint alperesnek kellett volna bizonyítania a perben, hogy az érintettek kapcsolata bármilyen módon befolyásolta volna a közérdeklődésre számot tartó ügy mikénti alakulását. A felperes kapcsolata a ... egyik lányával azelőtt kezdődött, mielőtt felperes egyáltalán kapcsolatba került a ... Zrt.-vel. Utalt arra, hogy a felperes előadta és az alperes ezt nem vitatta, hogy a felperes a számos munkavállalót foglalkoztató ... Zrt.-nek csupán egy alkalmazottja volt a sok között. Titkárként csak annyi köze volt a munkáltatója ügyvezetőjéhez, mint a szervezeten belül a többi hasonló munkakörben dolgozó titkárnak, asszisztensnek, adminisztratív dolgozónak. A sajtó nem tárt fel olyan körülményt, amelyek kötelezettség megszegésére utaltak volna a nyomozóhatóság vagy az ügyészi szervezet részéről. Fentiek alapján az a feltételezés, miszerint az ügyészség intézkedése mögött valamiféle összefonódás húzódik meg, súlyosan félrevezető és a sajtó munkatársaitól elvárható minimális gondossági követelmények elmulasztását mutatja.

Az alperestől az is elvárható, hogy amennyiben ez lehetséges, vegye figyelembe az általa nyilvánosságra hozott információk lehetséges hatásait, azok közvélemény elé tárását megelőzően.

Felperes szerint köztudomású tény, hogy a nyomozást nem az ügyészség, hanem a rendőrség végzi, ezért az a kérdésfeltevés, hogy miért nem került őrizetbe minél hamarabb a gyanúsított, nem a felperessel kapcsolatba hozott ügyész feladatellátását érinti. A sajtó munkatársai számára is ismert, hogy a büntetőügy megindulása és a gyanúsított őrizetbe vétele, előzetes letartóztatása között, szűk körű kivételektől eltekintve, (pl.: a tettenérés), több hónap, néha több éves időintervallum is eltelik, míg a nyomozó hatóság a bűncselekmény megalapozott gyanújához szükséges bizonyítékokat összegyűjti és értékeli. Mindezen körülmények alapján az adott cikkek tartalma semmivel nem járult hozzá a ...-ügy körülményeinek tisztázásához.

Megítélése szerint az elsőfokú bíróság nem vette kellően figyelembe az AB határozatok alapján a szükségesség és arányosság követelményének érvényesülését. Álláspontja szerint a nyilvánosság tájékoztatására vonatkozó kötelezettségét alperes teljesíteni tudta volna a tájékoztatás témájával kapcsolatosan, amennyiben név és azonosító adatok, tehát felperes magánéleti vonatkozásai nélkül, tájékoztatta volna a közvéleményt arról, hogy ... vezér és a ... közös ismerőssel rendelkezik, mivel a ... csoport egyik, a titkárságon dolgozó munkavállalója a ... leányának élettársa, udvarlója. A név és karrieradatok nélkül közreadott tájékoztatás ugyanis egyrészt nem tette volna országosan ismertté a felperes nevét, nem tette volna azonosíthatóvá a felperes személyét, úgy hogy a kapcsolat személyes jellegére ugyanolyan módon utalt volna.

Kiemelte, hogy a felperes nem közszereplő, magánemberként sem hozta bárki által elérhető módon nyilvánosságra magánéletének sérelmezett vonatkozásait. A felperes nyilvános megnyilatkozásaként a zárt közösségi oldalak használatát nem szabad figyelembe venni.

Kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte az információk megszerzésének módját. Az alperes nem vitatta azt a felperesi állítást, hogy a sajtó nem saját nyomozása, feltáró tevékenysége eredményeképp jutott az információk birtokába, hanem a felperes vélhetően egyik közeli munkatársa tárta fel a sajtó munkatársai előtt magánéletének részleteit. Emellett nem

biztosított lehetőséget az érintett feleknek megfelelő nyilatkozat megtételére vagy legalább álláspontjuk kifejtésére.

Mindezek alapján a felperes nevének, családi kapcsolatainak, munkahelyi adatainak engedély nélküli nyilvánosságra hozatala, annak indokolatlanságán és szükségtelenségén keresztül önkényesnek, ezért jogellenesnek volt minősíthető.

Fenntartotta, hogy a közlések objektíve alkalmasak voltak a felperes jóhírnevének megsértésére. A cikkek címe és a bennük megfogalmazott utalások a felperes ...séghez, annak vezetőjéhez köthető viszonyáról azt sugallják az átlagolvasó számára, azt a gondolati képzettársítást közvetítik, hogy a felperes aktív részese a ...-botránynak. Míg a közszereplő közjogi méltóság nem vitásan szélesebb körű türeési kötelezettsége okán nem tiltakozhat az ilyen megnyilvánulásokkal szemben, a nem közszereplő felperesnek nem kell eltűrnie, hogy egy mindent átszövő maffia tagjaként ábrázolják, amely családi kapcsolatokon alapul, illetve egy olyan ...es kör tagjának, amely foglyul ejtette az államot.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelemében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Hangsúlyozta, hogy a kifogásolt közlések valós tényeken alapultak, a felperes nem akármilyen alkalmazott, hanem a brókercég vezetőjének személyi titkára volt, a felperes a kapcsolatot igyekezett relativizálni. A sajtó a brókercég vezetőjének jobb kezeként, a ... vőjelöltjeként mutatta be. Nem a felperes volt az írások, illetve a tudósítások témája, hanem az, hogy a ... személyes érintettség miatt késlekedett-e az egyik legnagyobb horderejű, 170 milliárd forintos kárt okozó büntetőügyben.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a másodfokú bíróság a döntésével és annak lényegi jogi indokaival is az alábbi kiegészítésekkel egyetértett, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helyben hagyta.

A magánélet megsértésének [Ptk. 2:43. § b) pont] kérdésében abból kell kiindulni, hogy a felperes keresetében ezen jogok sérelmét abban látta megvalósultnak, miszerint az alperes a magánéletére tartozó információt fedett fel jogosulatlanul, indokolatlanul és önkényesen. Ugyanakkor a felperes ugyanezen okból a személyes adatainak védelméhez fűződő jog [Ptk. 2:43. § e) pont] sérelmét is állította. A két jog szoros összefüggést mutat azzal, hogy utóbbi esetében a jog tartalmát az információs önrendelkezés kereteinek felvázolásával, az Info tv.-ben foglalt jogosultságok és kötelezettségek töltik ki. Más megközelítésben a magánélet védelmének egyik lehetséges eszköze az információs önrendelkezés elismerése. Ezért a két védeni kívánt jog szerinti vizsgálat elvégzése együttesen volt célszerű.

A magánélet sérthetetlenségéhez fűződő személyiségi jog a 2013. évi V. törvény hatályba lépéséig nem volt külön nevesített jog a személyiségi jogok rendszerében, ezért indokolt volt tartalmi sajátosságainak meghatározásakor az alkotmánybírósági gyakorlathoz fordulni. A 15/1991. (IV. 13.) AB határozat értelmében a magánszférához fűződő jog része, hogy az egyén meghatározza, mely vele kapcsolatos információk jussanak mások tudomására. A hozzá kapcsolódó adatok, életének intim részletei, gondolatai, kinek a számára váljanak ismertté. Az egyénnek a rá vonatkozó ismeretek feletti önrendelkezési jogát is jelenti, arra vonatkozóan, hogy megmutathassa magát a kívüllátnak, illetve saját személyének azt a részét, amit nyilvánosságra akar hozni. A magánéletbe való beavatkozás akkor sérti a személyiségi jogot, ha önkényes, indokolatlan és szükségtelen. Önkényesnek kell tekinteni a beavatkozást általában akkor, ha az érintettek akaratával, szándékával kifejezetten ellentétes és a beavatkozást a gondosan mérlegelt körülmények sem indokolják.

Az Info tv. 1. §-a pedig a jogszabály szabályozási céljaként a természetes személyek magánszférájának tiszteletben tartását jelöli meg. A törvény 5. § (1) bekezdésének a) pontja a személyes adat kezelésének alapvető feltételül az érintett hozzájárulását kívánja meg. Az Alkotmánybíróság fentebb, a magánszférával, magánélettel kapcsolatban hivatkozott határozata is a személyes adatoknak információs önrendelkezési jogként meghatározásával volt kapcsolatban [ún. személyi szám határozat; 15/1991. (IV. 13.) AB határozat].

Mindebből az következtethető, hogy e jogok megfelelő érvényesülése alapvetően az érintett döntésétől, akaratától függ. Ugyanakkor egyik jog sem abszolút, teljes érvényesülésük bizonyos körülmények között korlátozható. Ilyen korlátozó tényező lehet egyes alkotmányos alapjogok érvényesülése, melyet az Alaptörvény az I. cikk (3) bekezdésében enged, és hasonló szabályozást tartalmaz az Info tv. 6. § (1) bekezdésének b) pontjában.

A perbeli jogvita elbírálása során mindenek előtt vizsgálni kellett, hogy a felfedett információk általában a felperes magánéletéhez tartozó információk-e, azokról jogosult-e akként rendelkezni, hogy azokat mások ne ismerhessék meg. A volt és a jelenlegi munkahely, a felvállalt élettársi kapcsolat, és egy sportegyesületnél betöltött tanácsadói pozíció olyan adatok melyek megismeréséről a felperes maga dönthetett, de ezek nem tartoztak a nyilvánosság elől teljes egészében elzárt ismeretek körébe. A volt és a jelenlegi munkahely, valamint a sportegyesületnél betöltött tanácsadói pozíció az egyén magánéletének, legbensőbb életvitelének (intimszférájának) nem minősül, ezek a szociális, társadalmi létének megnyilvánulásai. Ugyanakkor az Info tv. 3. § 2. pontja szerint azonban, a felperes személyes adatai.

Személyes adat a felperes neve, az idézett jogszabályi rendelkezés által kifejezetten kiemelt kategóriaként.

Az azonosított személyes adatokkal szemben, a felperes miniszterelnökségen betöltött osztályvezetői beosztása, az Info tv. 26. § (2) bekezdése szerinti közérdekből nyilvános adat, mely a fentiek alapján, felperes személyéhez kapcsolva a magánélet sérthetlenségének védelmét sem élvezi.

Az érzelmi összetartozást kifejező élettársi kapcsolat nem vitásan a felperes magánéletének, és annak belsőbb rétegét jelentő része, melynek megismerését a felperes teljes egészében nem vonta el a nyilvánosságtól. A kapcsolatnak az érintett rendelkezésének hiányában, a sajtó útján történő széles közönség előtti felfedése, a felperes személyes adatának nyilvánossághoz közvetítése, a magánéletbe mindenképpen beavatkozást jelent.

Mindezek után azt kellett értékelni, hogy a felperes magánéletének részeként nem meghatározható személyes adatai (nevének közlése, munkahely, egyéb megbízatás), illetve a magánélet részeként meghatározott élettársi kapcsolat, mely tény szintén személyes adatnak minősült, hozzájárulás, vagy feltételezhető hozzájárulás hiányában kezelhetőek voltak-e úgy, hogy azokat az alperes, mint médiatartalom-szolgáltató a szélesebb nyilvánosság elé tárta.

Az alperesi magatartás jogszerűsége csak abban az esetben igazolható, ha tevékenysége megfelelt az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében, illetve az Info tv. 6. § (1) bekezdésében foglalt, lényegileg azonos szabályoknak, melyek szerint alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Az összeütköző jogokat egyrészt a felperes információs önrendelkezési joga és annak magánjogi

vetületei, a magánélet sérthetetlenségéhez, és a személyes adatok védelméhez való jogok, másrészt az alperes által gyakorolt, és az Alaptörvény IX. cikkének (1) és (2) bekezdései által oltalmazott véleménynyilvánítás és sajtó szabadsága adták.

Az elsőfokú bíróság részletesen és helyesen mutatta be a jogvita elbírálásánál irányadó jogszabályi környezetet és az alkotmánybírósági határozatokat. A fellebbezés az elsőfokú bíróság mérlegelését az EJEB gyakorlat tükrében és a szükségesség-arányosság elvének figyelmen kívül hagyása miatt támadta a személyes adatok és magánélethez való jog megsértése iránti kereset kapcsán.

A másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett az elsőfokú bíróság okfejtésével és annak eredményével abban a tekintetben, hogy az ismertetett, egyébként magánélet körébe tartozó élettársi, illetve a nem állami cégnél fennálló munkahelyi kapcsolat bemutatása kizárólag a közügyek megvitatása körében merült fel és az indokolt volt.

A szükségesség-arányosság tesztje szerinti nem lehetett kifejezetten öncélúnak minősíteni az alperesnek a felperesi jogokat befolyásoló magatartását, mert annak kifejezett célja a társadalom hiteles tájékoztatása (Smtv. 10. §) egy sokakat érintő eseményről, annak fejleményeiről, érintettjeiről. A felperes nem volt közvetlen érintettje a ...-botrány néven elhíresült történéseknek, de a vállalatnál az elnök-vezérigazgató titkáráként tevékenykedett, és a bűncselekmények felderítésében szerepet játszó ...ség vezetője lányának élettársa.

A felperes személyes adatainak, kiemelten a nevének és élettársi kapcsolatának nyilvánosság elé tárása olyan lényegi információkat jelentett, melyek alkalmasak voltak annak az akkoriban létezett vélekedés alaposságának alátámasztására, hogy a nyomozásra hivatott szervek késlekednek bizonyos cselekmények megtételével.

Ezek az adatok olyan tartalommal is bírtak, melyek szükségesek voltak a vélt folyamatok ábrázolásához, illusztrálásához, mégpedig úgy, hogy az élettársi kapcsolat egyáltalában nem érintett tagját, közelebbről nem azonosították, ugyanakkor megfelelő eligazítást adtak az érdeklődőknek. A felperes nevének közlése a ... személyes érintettségét felvető vélemény tényalapjának igazolhatósága, az információ hitelének ellenőrizhetősége, az ügyészi eljárási cselekmények időszerűségéről, a ... érintettségéről, annak hatásáról folyó közügyet érintő vita szabad folytatása érdekében szükséges volt. A felperes nevének feltüntetése az összefüggések tényszerű bemutatásának része, és az események két - különböző aspektusból - markáns szereplője közötti releváns kapcsolat megteremtésének bemutatását szolgálta, olyan körülmények között, amikor más sajtóközlés eredményeként a neve már közismertté vált.

Végezetül azt is értékelni kellett, hogy az alperes által elérni kívánt cél, vagyis a közönség megfelelő tájékoztatása csak annyiban korlátozta a felperes jogait, amennyiben az feltétlenül szükséges volt, mivel az adatok a céghez, illetve annak vezetőjéhez kötődését, valamint a ...hez köthetőségét csak a legszükségesebb módon reprezentálták.

A fellebbezés érvelésére tekintettel a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki.

A véleménynyilvánítás szabadsága érdekében szükséges beavatkozás szempontjából nem annak volt jelentősége, hogy mennyire volt megalapozott az a feltételezés, hogy a kényszerintézkedések két héttel a botrány után történő alkalmazása késedelmes-e, a késedelem az élettársi kapcsolattal összefüggésbe hozható-e. Elegendő volt azon összefüggések fennállása, hogy a kiemelt közérdeklődésre számot tartó, jelentős vagyont és számos befektetőt érintő ...-botrány kirobbanását követően sokak, köztük a híradásokban szereplő ellenzéki politikusok értékelése szerint is a nyomozóhatóság, és a nyomozás felügyeletéért felelős ügyészség késlekedett. Ez a vélemény - helyességétől, helytelenségétől függetlenül - nyilvánvalóan az alkotmányos véleménynyilvánítás

szabadságának védelme alatt állt. Ennek a késlekedésnek a véleményére vonatkozó lehetséges okok között olyan ok is felmerülhetett, ami a közérdeklődésre számot tartó büntetőeljárásban szereplő hatóság felügyeletét ellátó szerv vezetőjének, a ...nek a személyes érintettségét, elfoglaltságát vethette fel, melynek felvetése véleménynyilvánítás szabadsága alapján nem tilalmazott.

A felperes munkahelyi tevékenységének és élettársi kapcsolatának ismertetése e vélemény kifejtésének elengedhetetlen része. A kapcsolatok bemutatása kizárólag ebből az aspektusból merült fel.

A Facebookon szereplő kép tényének ismertetése, a felperes nevének közlése az élettársi kapcsolat tényyszerűsége alátámasztásának megfelelő eszközei. A felperes miniszterelnökségi osztályvezetői beosztása, közérdekből nyilvános adat volt, ennek kapcsán magánélet sérelmére nem hivatkozhatott a felperes. A korábbi osztályvezetői beosztás és a ... tanácsadói pozíciója, a felperes - nem pusztán adminisztratív - titkári beosztásának jelentőségére, és a ... elnök-vezérigazgatóhoz való bizalmi viszony alátámasztása körében a közérdeklődésre számot tartó ügy kapcsán való vélemény alkotás során értékelhető adatokat tartalmazott. Ezzel összefüggésben azt is figyelembe kellett venni, hogy a ...-botránnal egyidejűleg közismerten lefoglalták a ... stadionját, és az elnök-vezérigazgatónak a stadion felépítésében jelentős szerepe volt.

A felperes a Ptk. 2: 45. §(2) bekezdése által védett jóhírnevének megsértését abban látta, hogy az alperes azon tényeket miszerint a vezérigazgató titkárságán tevékenykedett, élettársi kapcsolatban áll a ... lányával és a ...-ügyben számos befektető károsodott a társaság szabálytalan eljárása során abban a hamis színben tüntette fel, mintha részese lenne a felelősségre vont személyek és a ...(ség) közötti összeesküvésnek.

A fellebbezésben írtakkal szemben nem azt tartalmazzák a tudósítások, írások, hogy a felperes érintettje lenne a büntetőeljárásnak gyanúsítottként, vagy bármilyen módon jogellenes cselekményeket követett el. Ilyen konkrétumokat egyik tudósítás sem tartalmazott, és ilyen következtetés levonására sem voltak alkalmasak a sérelmezett tartalmak. Felvethető olyan vélemény, hogy pusztán a feltárt kapcsolatok léte és annak ismerete a hatóság egyes tagjai számára - felperes aktivitásának hiányában is - elnehezítheti adott esetben a büntetőeljárás cselekményeinek időszerű lefolytatását.

A fellebbezésben előadottak nem teszik az ezzel kapcsolatos - akár szélsőséges és helytelen - véleményeket a logika alapvető szabályaival nyilvánvalóan ellentétben állóvá. Az alkotmányos védelem határait átlépő, tények meghamisítását, valós tények hamis színben feltüntetését nem valósítja meg a valós tényekből kibontható lehetséges, esetleg helytelen összefüggések feltárása, mint amilyen a büntető hatóság hatékonyságát, tevékenységének időszerűségét érintő, részben politikai jellegű vélemény. A vélt összefüggések valós tényeket rendeztek logikailag felállítható kapcsolatba egymással, amit a közügyek megvitatása körében a ...nek, de a nem közszereplő felperesnek is szükségszerűen el kellett viselnie. Az ilyen vélemény szabadon kifejthető a véleménynyilvánítás szabadságának alkotmányjogi oltalmára tekintettel.

Nem volt a fentiek alapján megállapítható sem az, hogy a két hetes időintervallum nyilvánvalóan alaptalanul volt késedelmesnek véleményezhető, vagy az, hogy a főosztályvezetői beosztásra, tanácsadói kapcsolatra is figyelemmel a titkári beosztás nyilvánvalóan csak adminisztratív jellegű munkát takart, így a felperesnek az elnök-vezérigazgatóhoz kötése megkérdőjelezhető.

A felperest is érintő közzétett magánéleti jellegű információk kapcsán a ... érintettségével

kapcsolatban alakult ki közéleti vita, nem pedig a felperes személyéről. A felperes nem adott elő az eljárás során sem olyan információt, amelynek az alperesi sajtóval való megjelenést megelőző közlése esetén nyilvánvalóvá válik az, hogy a közérdeklődésre számot tartó ügyben a felperest érintő magánéleti és munkahelyi kapcsolatoknak a büntetőeljárási kényszerintézkedések időpontjával összefüggésbe hozása a logika alapvető szabályaival ellentétes, valós tényeket hamis színben tüntetne fel.

Fentiekre figyelemmel a kifogásolt közlés nem a valós tények hamis színben való feltüntetése, hanem az ügyészséggel, a ...el szembeni kritikai vélemény kifejeződése, amely a véleménynyilvánítás szabadságának oltalma alatt állt.

Az állam foglyul ejtésével, maffia hálózattal kapcsolatos vélemény nem a felperesre, felperes konkrét cselekvésére irányult. A közügyek kapcsán kifejtett erőteljes, felfokozott véleménynyilvánítás, amelynek felperes vonatkozásában személyeskedő jellege nincs, a vélemény tárgyának középpontjában a közügy, vagyis a ... tevékenységének kritikája maradt.

Az elsőfokú bíróság fentiek figyelembe vétele mellett helyes indokokkal utasította el a jóhírnév megsértésének megállapítására és annak következményeire irányuló keresetet.

A felperes fellebbezésében foglalt egyéb hivatkozásokkal kapcsolatosan a másodfokú bíróság az alábbiakra utal.

A felperes jóhírnéve megsértésének megállapítása hiányában nem volt az sem megállapítható, hogy a közügyek megvitatásához a kapcsolatok közlésére azért nem volt szükség, mivel a kapcsolat bemutatása a büntetőeljárással összefüggésben eleve jogsértést szolgált volna.

A várható következmények szempontjából sem volt ok az eltérő mérlegelésre. A rendelkezésre álló adatok szerint az ügyészséget már más sajtóinformációk alapján is kritikák érték a brókerbotrány kapcsán, az ügyészséget érintő politikai jellegű vita középpontjába és támadások kereszttüzébe a keresettel érintett információ miatt is elsősorban az ügyészség, a ... került és nem a felperes.

Az elsőfokú bíróság mindezek alapján helytállóan utasította el a jóhírnév, a magánélethez való jog, és a személyes adatok védelméhez való jog megsértésének megállapítása hiányában a keresetet.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság jogszabályoknak megfelelő ítéletét a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, utalva annak a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján a fentieket figyelembe véve helyes indokaira is.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. § folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest a másodfokú perköltség megfizetésére, mely az alperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból állt.

A le nem rótt fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2016. november 18.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró